

ATELJE M.M.

Prostori u potkrovljima zgrada kakva je ova (stambena zgrada iz 1936.-e godine P+5+Po u centralnoj zoni grada) odlikuju neke loše, ali i dobre osobine. Rđave osobine jesu pre svega loša rasvetljenost i izolacija – posledice projektovanja i gradnje ovih prostora za drugu namenu. Ali pored ovih manjkavosti postoje i osobenosti koje se daju pretvoriti u velike prednosti, a to su pre svega posebne mogućnosti vezane za uvođenje prirodnog svetla, vizure na grad, krovne terase itd. Ovim projektom nastojalo se naravno, da se među pobrojanim osobinama iskoriste one povoljne.

Cilj rekonstrukcije i dogradnje ateljea M.M. bio je ostvarivanje radnog komfora visokog standarda putem uočavanja i iskorišćavanja mogućih prednosti prostora u potkrovlju. Tu se pre svega misli na posebne mogućnosti u pogledu volumetrijskog oblikovanja, odsustvo ograničenja u pogledu kreiranja konstruktivnih rešenja, kao i odsustvo ograničenja u načinu uvođenja prirodnog svetla i otvaranju vizura ka gradskim vedutama i nebu. Posebnost ovog prostora je intervencijom apostrofirana i značajno nadgrađena – velike visine, mnogo svetla, posebne konstrukcije, spregnuti nosači, koji obezbeđuju minimiziranje te konstrukcije, samim tim i njeno neprisustvo u slici.

Pri unutrašnjem prostornom oblikovanju, vodilo se računa da budu naglašeni atributi zatečenog prostora na svim mestima gde je postojao prizvuk autentičnosti, ali se takođe insistiralo i na kreaciji ambijenta savremenog imidža, što je ostvareno primenom najnovih konstruktivnih rešenja, materijalizovanih u lameliranim drvenim nosačima, staklu i gipsu. Prilikom spoljne volumetrijske intervencije naročito se vodilo računa o očuvanju arhitektonsko kompozicione logike objekta kao celine, kao i o poštovanju urbanističkih parametara gradskog bloka u starom jezgru.